

Р Е Ш Е Н И Е

№ 12

гр.Перник, 04 февруари 2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при участието на секретаря Е.В. и прокурора

....., като разгледа докладваното от съдията адм. дело № **522** по описа за 2009 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството пред Административен съд Перник е по повод жалбата на Ж.С.Г. и Р.С.Г. против писмо без регистрационен индекс на кмета на община Радомир, с което е обективизиран отказ на административния орган да извърши административна услуга -заверка на молба - декларация за признаване право на собственост върху недвижими имоти. Жалбоподателите, чрез процесуален представител правят оплаквания з незаконосъобразност на отказа, като искат отмяната му по съдебен ред. Развиват оплаквания по същество, относими към спор за материално право.

Ответникът по жалбата, в писмено становище, излага съображения за това, че жалбата е неоснователна и че следва да бъде отхвърлена.

Съдът, като обсъди доводите на страните, във връзка с представените доказателства, приема следното,

Жалбата е процесуално допустима - подадена от засегнати от отказа на административния орган лица в законния срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Жалбоподателите са поискали от административния орган да бъде заверена "молба - декларация", необходима за издаване на нотариален акт по реда на чл. 587 от ГПК. Към преписката са приложили писмени доказателства. В хода на производството пред него, административния орган спазвайки принципа на служебното начало е приел, че има данни и двата имота да са общинска собственост и в тази връзка е постановил отказа да извърши заверка на молбата декларация в частта за това, че имотите не са общинска или държавна собственост /не са съставяни АОС/.

Издаването на удостоверение относно собствеността на имота и заверка на молбата декларация за снабдяване с документ за собственост по обстоятелствена проверка на недвижим имот, както

и отказът, представляват индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК. В случая административният орган се е произнесъл по същество на искането за извършване на административна услуга, като е постановил изричен, кратко мотивиран акт. Целта на производството е издаване на удостоверение от общината във връзка с обстоятелствена проверка на недвижим имот, установяващо дали този имот не е или е държавна или общинска собственост. Тази преценка е част от охранителното производство, което се развива пред нотариуса и в резултат на което се признава придобиването на право на собственост по давност от лице (чл. 587 и чл. 588 от ГПК), стига да са налице изискуемите за това условия. Административният орган не е оправомощен да се произнася дали молителят има право на собственост върху имота и дали с издаването на удостоверението биха се засегнали правата на трети лица, както по същество твърдят жалбоподателите, а само да удостовери данни относно имота, с които общината разполага. Налице са пречки за издаването на претендираните документи, тъй като формата на молбата - декларация е за това, че съответен имот НЕ Е АКТУВАН като общинска собственост. Има данни по делото за процесиите имоти да е съставен акт за общинска собственост.

Налице е изричен отказ да бъде извършена "административна услуга" по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗАдм. (изм. с § 19 ПЗР на АПК). Този отказ е законосъобразен. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК правилата за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършване на административни услуга, както и при обжалване на отказите за извършването им, освен ако в специален закон не е предвидено друго.

По силата на чл. 27, ал. 2 от АПК, след като е сезиран с искане за издаване на административен акт, административният орган е длъжен да провери предпоставките за допустимостта на същото. Условието за допустимост са изброени в т. 1 - 6 на същата разпоредба. Административният орган е приел, че от една страна, по отношение на тези имоти липсва кадастрална основа, което по същество не може да ги идентифицира, а на следващо място, че тези имоти, като УПИ са общински. На това основание е постановил отказ да извърши исканата услуга. При това положение, съдът намира че няма основание да бъде отменен обжалвания отказ. Налице е липса на основание за уважаване искането на жалбоподателите, тъй като исканата от тях услуга може да бъде извършена, ако по друг ред бъде признато, че процесиите УПИ следва да бъдат признати за тяхна собственост, като възстановена земеделска земя или като имоти, които не са или не могат да бъдат

общинска собственост (арг. чл. 27, ал. 2, т. 3 от АПК).

Административният орган е съставил и АОС №№ 2340 и 2341/15.П.2009г., ведно със регулационни скици за УПИ II и III, кв. 151, с. Г. Диканя, което следва да се отчете и като факт, настъпил след направеното искане, но на този етап и не в това производство - необорим. Не без значение е обстоятелството, установено по реда на косвения съдебен контрол, видно от представена от жалбоподателите скица от 1993, презаверена през 1994, 1996, 1997 г., че парцели II и III от кв. 151 по плана на населеното място са били записани като общински, а по административната преписка липсват данни тези имоти да са претърпели промяна на вписания статут.

Предвид изложеното за съдът се налага извода, че отказът да бъде заверена молбата декларация в частта, засягаща имотите, описани в нея че не са актувани като общинска собственост е правилен и жалбата следва да се отхвърли.

По тези съображения съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж.С.Г. и Р.С.Г. против писмо без регистрационен индекс на кмета на община Радомир, с което е обективиран отказ на административния орган да извърши административна услуга -заверка на молба - декларация за признаване право на собственост върху недвижими имоти УПИ II и УПИ III от кв. 151 по плана на с. Г. Диканя, обл. Перник.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: /п/